

4. Басюк М. П. Вплив передумов на формування сучасної дуальної системи вищої освіти Німеччини. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2014. № 4 (38). С. 92-98.

5. Хюфнер К. Управління та фінансування вищої освіти в Німеччині. *Вища школа*. 2005. № 6. С. 97-117.

6. Абашкіна Н. В. Принципи розвитку професійної освіти в Німеччині: монографія. Київ: Вища школа, 1998. 207 с.

7. Концепція підготовки фахівців у вищій освіті за дуальною системою: прийнята 19.09.2018 р. Кабінетом Міністрів України: офіційний сайт. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/konceptsiya-pidgotovkifahivciv-za-dualnoyu-formoyu-zdobuttya-osviti> References.

*Старший викладач кафедри
іноземних мов В. М. Березний*

Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)

ДУАЛЬНА ОСВІТА – ШЛЯХ ДО ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УНІВЕРСИТЕТІВ

Одна з найголовніших проблем, які стоять перед сучасними університетами, – це підвищення свого рейтингу в умовах жорсткої конкуренції для випускників на ринку праці, стрімкого розвитку науки і техніки.

Історично університети завжди були символом формування бази знань майбутніх фахівців. Програми підготовки відрізнялися своєю ґрунтовністю – був потрібен певний час і бюрократична процедура, щоб затвердити навчальні плани і програми. Але часи змінилися, і сильні сторони стали слабкими у швидкоплинному сучасному світі. Основні претензії до сучасних університетів полягають у їхній консервативності. Програми, підручники, форми навчальної діяльності не встигають за стрімким розвитком технологій і тенденцій на ринку праці. Окремим важливим моментом є переважання теоретичних знань студентів над затребуваними практичними навичками. Виходом із ситуації є запровадження дуальної освіти, що дозволить підвищити якість підготовки студентів, зробити їх більш практично орієнтованими і затребуваними на ринку праці.

Згідно з МОН України дуальна освіта – це спосіб навчання, за яким теоретичний матеріал опановується в закладі з педагогом, а практичне навчання проходить на виробництві. Основна відмінність від традиційних «практик» – це те, що практичне навчання містить не закріплення теоретичних знань у практичних умовах, а саме процес навчання проходить на підприємствах, у компаніях тощо. Це дає можливість здобувачам вищої освіти опанувати ті знання та практичні навички, які є актуальними зараз, а не були колись, і вони на власному досвіді бачать, як

працює сучасна економіка та що їм потрібно для того, щоб стати кваліфікованими спеціалістами.

Які труднощі є на цьому шляху? Перш за все це зміна законодавчої освітньої бази та приведення її у відповідність сучасним реаліям життя. Другий, не менш важливий момент, – це зміна підходів з боку керівництва та викладачів університетів. Університети по своїй суті не змінювались протягом сторічч, і потрібні певні зусилля у світогляді, щоб суттєво змінити структуру закладів вищої освіти і наповнення навчальних планів і програм у відповідності з сучасними вимогами.

Взагалі дуальна освіта – це симбіоз освіти і виробництва. І тільки в такому поєднанні сучасні університети будуть конкурентоздатними, актуальними та, як завжди, надихати студентів на майбутні звершення.

*Старший викладач кафедри
іноземних мов В. Є. Пономаренко*

Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)

ПРОБЛЕМИ ДУАЛЬНОЇ ОСВІТИ

Здебільшого роботодавці нарікають на те, що українським випускникам часто бракує так званих «м'яких» навичок – таких вмій, як, наприклад, здатність самостійно ухвалювати рішення, швидко знаходити вихід у стресовій ситуації. А на наявність «твердих» навичок, тобто професійних, таких як діловодство, логістика, годі й сподіватись. За дослідженнями Гарвардського університету, їх очікують побачити лише 15 % роботодавців.

Зрозуміти причини цієї проблеми доволі просто. Якщо радянська вища освіта гарантувала, що по закінченні навчання випускник точно буде працевлаштований, то сучасна не гарантує нічого. Вона просто не може дати студентові необхідних навичок. Чимало прикладних дисциплін неможливо вивчити, адже в університетах нема науково-дослідницьких центрів.

Студентів вчать застарілої теорії – особливо це стосується ІТ-спеціальностей. Адже перспективні випускники ЗВО, які приходять вчителювати, не приживаються. Низькі зарплати і тонни «паперової роботи» вбивають їхнє бажання вчити. Незмінно поколіннями висиджували свої місця вчителі похилого віку, втомлені від студентів і пар. Врешті-решт студенти розчаровуються в системі освіти, кидають навчання і влаштовуються на роботу. А там лунає вже легендарне «забудьте те, чого вас вчили в університеті».

Дуальна форма навчання, яку пропонують у МОН, передбачає поєднання навчання у ЗВО з навчанням на робочих місцях. Лекційні заняття проводять в університетських аудиторіях, а практичні та